

1881-05-25

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

H.C. Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Marlotte

Arkivplacering:
Mappe 108 nr. 5

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 108 Nr. 5

Marlotts 27 Marts 1881.

Brevet Juni 1881 -

Hjærtelig til Lykke fejere Omtal!
Gid det må blive dig et godt nyt år.
Jeg kan næsten ikke tænke mig andet en at
Du holder din fødselsdag i Øhlansen,
mellum grønt blade og i varmt solskin,
men det er nok kun fordi jeg alt i nogen
tid har levet på landet og nydt sammen
at jeg glæmmer skulden hjemme. Ja det blev
underligt at komme hjem til træer, som vel
endnu har små blade og nogle kansta kun
knopper, og så skulde op at sige god dag
til Ede i Edes vinter lejlighed, men til den
den Juni må I dog vel også være kommet
på landet, så kolde foråret end har været.
Her er sommer, kan Du tro, sæden står høj
og om natten er det så varmt, at vi i går
stod uden overtøj og så på landsby beboer
dansen her i Kroen. Jeg har haft besøg af
Viggo Pedersen, hans søster Boragh og Erik
Henningson, W. Pedersen er her endnu, han
bliver vist næsten lige så længe som jeg, og vi

følges vel hjem til Danmark, da jeg var ene
dansk her uden i Marlotte, som ligger lige uden-
for Fontainebleau skov mod syd, var her
sådan en rar franskmand, han var egentlig
køtmand, men lagde sig efter at male, hans
professor var med, og han beundrede ham,
så han slog hænderne sammen og så i vort
af bare beundring. Så en dag, da professoren
var rejst, viste han mig et studie, denne havde
malt her, men jeg kunde ikke beundre ham
for det, det var lige hårdt nok at skulde
være det, og dog nu jeg har set det nogle
gange, kan jeg dog se lidt i det. Og dog var
vi ikke så uenige når vi talte om andres
billeder, jeg tror nu også at han var bedre
at komme til retts med, da professoren var
rejt, for da jeg, medens denne var her, sagde
at jeg syntes godt om de pags billeder, så de
på hin anden, trak på skuldrene og professoren
sagde, at man kunde undvære solstein i et
billede men ikke lys, eller rettere man måtte
have skygge for at lyset kunde virke, de pags
billeder var ligesom en Cristians Kunst i
føt, uden lys og skygge, man så så underligt
i gennem dem, og så prøvte han til en

mærkværdigheder, hun skal vistnok opholde sig
noget stund der i begyndelsen af Juni; Ved-
taget alle tegning er fra et sted i fyrrestokken,
jeg tegnede den en dejlig aften, himmelen var
så klar med små skyer, jeg stod på en stor
sten (ikke så høj, men høj efter) og så ud over
dalen som så oplejst af den lavt stående sol,
klippen hvorpå jeg stod bestod en stor skygge
lang ned i dalen og vinden sunde i fyrretræerne.
Men der er dog småttere i Livskoven, ved
Gorge aux Loups og Mare aux Fées er der så
vildt, øje med græs som stritte ud fra klunnen,
nogle næsten uden liv. Forleden eftermiddag
var der meget, store hvide skyer drev om
i den blå luft, det havde regnet, så alting
strålede af friskhed, de gule gyvel glimrede
mellem brambær og bær; her er pletter af dejlig
og vildt at man undres over at man ikke véd der
noget uventeligt, det mærkeligste jeg endnu har
set var en kronkild, jeg vilde egentlig gerne
se et vildsvin, men jeg tør ikke rigtig ønske at
møde det. Der er nu vel, endnu engang til
lykke, glædelig hilsen til dig og alle, med den
hilsen, Din hengivne
Gustav Bergstedt.